

GLASBENA MATICA V LJUBLJANI

V petek, dne 19. januarja 1934 ob 20. uri v unionski dvorani
POD POKROVITELJSTVOM BANA DRAV. BANOV. DR. DRAGA MARUŠIČA

KONCERT

simfoničnega orkestra zbora in solistov
drž. muzičke akademije iz Zagreba

S P O R E D :

Beethoven: Koncert za violino in orkester op. 61
Solist: Zlatko Topolski

Lhotka: Morje. Glasbena vizija za mešani zbor, soli in orkester. I. del
Solisti: Radev Marijana (Tuga)
Francel Ivan (Hrvat)
Halasz Dezider (Kosenjec)
Bogdan Nikola (Žrec)

Dirigent: Fran Lhotka

VSTOPNICE po 40, 30, 25, 20, 18, 15, 14, 12, 10 in 8 Din, stojišča po 7 in
5 Din, so v predprodaji v knjigarni Glasbene Matice v Ljubljani

MORE

Prvi del

KOSENJEC:

Hitro! Hitro! Bog več stignu... Dah
mu psiče

Kroz vatru i zublji plam.

GOMILA:

O Gromovniče!

KOSENJEC:

Čujte lupu božjih nogu. Pred nam hode
Nekoj r'jeci, što nas zove

GOMILA:

Vode! Vode!

KOSENJEC:

Čujte šum. To rosa pada s blaga neba
Na usjeve bez granice.

GOMILA:

Hljeba! Hljeba!

ŽENE:

Komad hljeba našoj djeci ogladnjeloi!

MUŠKARCI:

Kaplju vode našoj stoci izmučenoj!

GOMILA:

Duša nam je puna straha, noge su
nam pune ranâ.

Gde je zemlja obečana?

TUGA:

O Vuga! O sestrice mala!
Kud lutaš za ludim ti snom?
I ti si u rukama B'jesa.
I na te kob crna je pala.
O Vuga! O sestrice mala!

ŽREC:

O Gromovniče, gledaš nas
S vrhunca, plaštem obavit,
Što crven je ko krv.

Da l' vodiš nas il sl'jediš naše korake?
A na dnu staza naših
Je l' svijetlost ili mrak?

GOMILA:

O Gromovniče, daj nam znak!
Zatore Bjesova i jadâ, oče kiše ljetne
i brate sunca proljetnoga,
— pogledaj na nas!
Za suze očiju naših, i za znoj čela našega,
i za krv iz ranjenih nogu naših,
— pogledaj na nas!

ŽREC:

Pred nama prije ti si hodao
U sjajnome oblâku.
Sad mrk i šutljiv ideš za nama.

GOMILA:

Znak, Bože! Znak!

1. STARAC:

Javi nam, što je na kraju tih staza?

2. STARAC:

Od žege nas čuvaj, od glada, od mraza!

GOMILA:

O Perune! Perune
Tri kapi nam pošalji vode.

TUGA:

Tri kapi vode ne će s neba kanuti,
Al krv će nova past!

ŽREC:

Ko ognjen div
Pred nama ti sa Karpata hodao
I tri si puta do zemlje se orignuo
I pred nama si prstom or
Tri korita trim veljim r'jekama
I reko: »Pijte!«

GOMILA:

Prozberi, Bože!

KOSENJEC:

Pa niz pute kamene
Kortljaj nas ko hrid, ko panj!

TUGA:

Ni hrid ni panj,
No do tri glave mladjane
Pred nama se kotrljaju.
... O Klukase!
O Lobe!le!
O Muklo!
... Vonj krvi ja već osjećam.
Kosenjče, brate, četvrti,
Spasi se, spasi!

KOSENJEC:

Tri brata imah... i na tri su raskršća
Otkupili gnjev božji, kad se maknusmo
... Na četvrto smo stigli raskršće,
Put kraja, kojim bog nas ne htje voditi.
I nov nas mori glad
I nova muči žedj;
Al četvrti tu stoji brat
I čeka s visa znak.

ŽREC:

Zagrmit bog će gromku r'ječ.

KOSENJEC:

Nej reče On, da l' vodim put u pro-
past
Il u l'jep zemski Nav?

GOMILA:

O gromovniče!

TUGA:

Kosenjče, četvrti brate,
Spasi se... spasi!

ŽREC:

Bog ide. U prah kleknite!

GOMILA:

Slava ti, Perune, dive,
Za riku groma ti, za plam
Munje ti, dive!

KOSENJEC:

O bože, ja cjelivam prah,
Po kojem nam prilaziš.

TUGA:

Brate,
Moj četvrti, spasi se... spasi!

ŽREC:

O Gromovniče, daj nam znak!
Je l' vodj naš tvojoj u milosti?

Put,

Po kojemu nas vodi,
Je l' staza prava u obećan kraj?

GOMILA:

Slava ti, Perune bože,
Za gromku r'ječ, što nam srca
Napeti može!
Na jug! Na jug!
... Slava ti, Perune, slava,
Za radost posljednju, što mi
Znak božji dava!

ŽREC:

Vaj, porušen je žrtvenik... Bog pogazi
I njega i svu našu sreću.

KOSENJEC:

Ne!

Visoko srca! Pravi put je tu.

GOMILA:

Smrt! Vaj!

Onome, koji našem zlu je kriv!

TUGA:

Mrak

Nov pada. U nj će četvrti moj brat.

GOMILA:

Vaj, prokletniče! Smrt!
Smrt! Smrt! Zbog njega ostavi nas
bog.

KOSENJEC:

To bješe... znak.

HRVAT:

Mir!... Ja sam sada vaš gospodar, —
vodj.

Prst božji njega taknuo,
I mene ide vlast.

GOMILA:

Vodj novi znat će novu stazu...

HRVAT:

Muk!

Ko braća moja i ja glavom plaćam
Pred bogom i pred narodom,

A sâm je Perun sa Karpata viknuo:

»Pet brata i dv'je sestre
U zemlju će vas obećanu voditi
I — dovest će vas«.

Muk!

Na župana ću Kluka ovdje čekati.
Kad on se vrati, zvat ću vas,
Al odluka će posljednja
Iz mojih usta past.
... Podjite!

HRVAT:

Kosenjče!

KOSENJEC:

Brate naš najmladji! Vidjeti
Nav ti ćeš obećani.
Oh, blago tebi!

HRVAT:

Pusti me!
Ja živem kao u snu.
I što je grdja žalost
Svud oko mene, i što bliže spušta se
Prst, što će sad i mene u prah smrviti
To ljepši san je moj.
... Jest neka snaga, što nas krši, tre;
Al naša bit će pobjeda.
Oh, sretan onaj, s kojim bog se pre!
Taj uv'jek, svladan, pob'jedjuje.

KOSENJEC:

Hvala ti
Na r'ječ tu gordu, što je slušam mrijući,
Najmladji brate naš!

TUGA:

Plaćite,
Pod crnom zemljom sjene naših dje-
dova

Izumr'jet sjutra naš će rod.

HRVAT:

Ja ne znam što me čeka;
Al ovoj borbi ja se ne ću oteti
... O brate moj najmiliji,
Pre no te proždre Mrak
U ova njedra svoju dušu lij
I svoju vjeru...

KOSENJEC:

Dodji!
Oh, dodji!

HRVAT:

... pa ću uzeti
Iz tvoje ruke buktinju,
Iz tvoje duše plam.

HRVAT:

Kosenjče!

KOSENJEC:

Brate!

TUGA:

To Morana ide po tminama... Kuku!
Moj četvrti brate! Moj četvrti jade!
A kakva će neman da bane nam
sade? —
To Morana ide po tminama... Kuku!

OT II-4 Beran E. / 1934

2015/3310/2